

התמונה היא תל"דן. ברקע הגבוה נראים חורבות המבצר הצלבני קלעת נמרוד. הגבעה במרכז ידועה ככינוי תל-חמרה בשל צבעה האדמדם. הקו במרכזה הוא תוואי ההטייה. החץ מימין מצביע על החלק שנסלל. החץ משמאל מצביע על המקום אליו הגיעה עד כה העבודה.

0.5 ק"מ מהגבול מבוצעת עבודת הכשרת התוואי בו תיחפר תעלת ההטייה הערבית בתוך השטח הסורי. תמונה זו מראה עד כמה קרובה תהיה תעלת ההטייה לגבול הישראלי. הגבעה בחלק הקדמי של

אוי"ם משקיף מעל נקודת תצ"פית הנמצאת על תל דן, מתכונן משקיף אוי"ם זרף משקפת פריסקופית לעבר האזור הסורי בו מבוצעות פעולות ההטייה. מימין נראה תל חמרה.

בגבול, יורים הסורים בכל פעם ששריונית ישראלית עוברת על שביל הפטרולים ליד מקור-הדן שלמרגלות תל דן. יריות אלה, המיועדות להפגין את אי-השלמתם של הסורים לבעלותה של ישראל על קטע צר זה של המישור, הפכו דבר שבשיגרה. אינן זוכות עוד לתגובה ואף לא לפירסום.

משום כך ברור שהתחלת העבודה דווקא בשטח רגיש זה היא בעלת אופי הפגנתי. יחד עם זאת היא משמשת גם מבהן לתגובה האפשרית של ישראל. אם תשלום ישראל עם העבודות בקטע זה ותאפשר לסיימן ללא הפרעה, יהיה בכך משום קביעת עובדה מוגמרת מצד הסורים.

כאשר הצהיר הרמטכ"ל, רביאלוף יצחק רבין, לפני שבוע, כי מבצע-תגמול על עבודות-ההטייה לא יהיה מהמשימות הקשות שניצבו בפני צה"ל, רמזו דבריו בין השאר

המרחק מפה זו מצביעה על ה"מרחקים מהגבול בהם תעבור תעלת ההטייה הערבית של מקורות הירדן. הצלבים מסמנים את הגבול הבינלאומי ואילו הקו השחור מסמן את התוואי בו תעבור התעלה במרחק קילומטר מהגבול.

גם למתרחש עתה באזור זה, אם תחליט ממשלת-ישראל למנוע בכוח את ביצוע פעולות-ההטייה כבר בתחילתן, לא יהיה כאן צורך במבצע-כיבוש, או פשיטה צבאית. במצב העבודות כפי שהן כיום, ניתן להפריע אותן ולמנוען בעזרת אש, אפילו של כלי-יריה בינוניים, מתוך שטח ישראלי.

השאלה במקרה זה היא: כיצד יגיבו הסורים הנמצאים באזור בעליונות טאקטית ברורה ומה תהיינה תגובות השרשרת, כתוצאה מכך?

רים בהתחלת עבודת-ההטייה דווקא בקטע זה. לפעולה זו יש משמעות הפגנתית ברורה. שכן העבודות במקום זה מבוצעות במקום הקרוב ביותר לגבול הישראלי, בשטחים שניתן להבחין בהם מהצד הישראלי יותר מבכל קטע אחר של הגבול. זהו גם האזור הרגיש ביותר, בו בא לידי ביטוי הקרב על המים מספר פעמים. אם באזורים אחרים של הגבול הישראלי-סורי מתלקחות תקריות סביב בעיות של קביעת קו הגבול, של חזקה על שטחים באזור המפורז ושל חדירות, הרי כאן התחוללו התקריות סביב בעיות המים. אפילו כיום, בתקופה של ארבעה יחסית

מדוע החלה ביצוע תכנית-ההטייה הערבית דווקא בקטעים אלה? מבחינה הנדסית זהו אחד הקטעים הק"שים ביותר של תוואי-ההטייה כולו. מי החצבני והליטאני זורמים מצפון לדרום. הבניאס זורם מצפון-מזרח מערבה. בקטע זה, מול הכפר בניאס, יש להעלות את המים לגובה של כמאה מטר, להזרימם מרחק כדי לעקוף את הבליטה שבגבול הישראלי. רק אחרי-כך ניתן יהיה להזרים את המים דרומה לאורך הגבול המזרחי של ישראל, כשגובה פני-הקרקע הולך ויורד בהדרגה. אולם לא רק שיקול זה הינחה את הסו-

והבניאס אל הירמוך. בקצה הימני של התמונה נראים בתי הכפר הסורי עויפית הנמצא במרחק 3 קילומטר מהגבול. הקטע בתמונה בין הכפר בניאס לבין עויפית, משתרע לאורך של כארבעה קילומטר.